

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Radkové, Ph.D., a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce **R. H.**, Ž. 611/2, Š., zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem Starobranská 4, Šumperk, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 14970/16/5300-22441-711458, ve věci daně z přidané hodnoty,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 14970/16/5300-22441-711458, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 11.228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2016, č. j. 14970/16/5300-22441-711458, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu v Šumperku (dodatečný platební výměr na DPH za zdaňovací období měsíce března roku 2008) ze dne 5. 4. 2011, č. j. 56736/11/398911803527, jímž byla doměřena žalobci daň ve výši 88.350 Kč a současně bylo rozhodnuto o zákonné povinnosti uhradit penále ve výši 17.670 Kč, a to tak, že žalovaný změnil údaje týkající se bankovního spojení a ve zbytku odvolání zamítl.

[2] Žalobce **v žalobě** uvedl, že předcházející rozhodnutí o odvolání zrušil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 7. 8. 2015, č. j. 5 Afs 180/2014 – 21, protože skutkový stav projednávané věci vyžadoval zásadní doplnění. Zejména bylo třeba vyslechnout jednatele společnosti R. s. r. o.

[3] Žalovaný po řadě pokusů o předvolání jednatele společnosti R. s. r. o. dospěl k závěru, že jeho výslech je objektivně nemožný. Žalovaný dále vyzval účastníky stavebního řízení – Statutární město Hradec Králové, společnost I. H. K. a. s. (dříve A., a. s.) a společnost M. s. r. o. k předložení listin souvisejících s odstraněním stavby D1 – hala v areálu nynějšího parkovacího domu „KATSCHNERKA“ v Hradci Králové, která byla předmětem nákupu od společnosti R. s. r. o. Podle žalobce skutečnosti tak, jak je uvedl žalovaný v bodech 33 až 37 ohledně zmíněného dokazování, vykazují zásadní rozpory. Tyto rozpory žalovaný neodstranil a nemohou obstát jako podklad pro výrok napadeného rozhodnutí. Žalobce považoval odůvodnění v bodech 33 až 37 za nepřezkoumatelné a dále namítl, že jsou v těchto bodech zásadní rozpory se zjištěnými skutečnostmi v předchozím řízení.

[4] Žalobce namítal, že žalovaný neodstranil rozpory v důkazech a přenesl je na daňový subjekt. Součástí smlouvy o dílo na kompletní realizaci stavby parkovacího domu bylo i odstranění původních staveb. Objekt haly označený jako D1 byl odstraněn původním nájemcem předmětných pozemků – společností A. C. s. r. o. Tato společnost potvrdila, že rozebrala a odvezla do kovošrotu montovanou halu ve W. ulici v H. K. K tomu A. C. s. r. o. doložil doklad o prodeji těžkého železa do K. H. K. s. r. o. a současně přiložil daňový doklad č. X ze dne 31. 3. 2008 od osoby, která provedla demontáž haly. Touto osobou byl údajně sám žalobce.

[5] Žalobce v žalobě namítal, že tvrzení společnosti A. C. s. r. o. je v zásadním rozporu se svědeckou výpovědí, kterou učinil její jednatel pan R. K. u Finančního úřadu v Hradci Králové dne 2. 5. 2012. Ve svědecké výpovědi R. K. tvrdil, že žalobce blíže nezná, do styku s ním přišel někdy v roce 2008. Žalobce od společnosti A. C. s. r. o. (jednatel pan R. K.) kupoval pro své podnikání montážní plošinu na podvozku Liaz. Svědek dále tvrdil, že to byl zástupce firmy, která v tehdejší areálu J. v H. K. rozdělávala halu. K otázce správce daně „Víte, zda žalobce koupil halu, která byla demontována v H. K. a od koho ji konkrétně koupil“, svědek R. K. odpověděl, že pouze ví, že ji v areálu rozdělával a odvážel. Žalobce nepředpokládal, že by si

tehdejší jednatel společnosti pan R. K. z místa, kde byla společnost A. C. s. r. o. v nájmu jako nájemce a měla odstranit tuto halu označenou jako D1, „vzpomněl“ na podrobnosti až v roce 2016, tj. s odstupem osmi let, kdy vyšlo najevo, jak to ve skutečnosti s demolicí haly D1 bylo – viz odpověď obchodní korporace I. H. K. na dožádání správce daně uvedenou v bodě 33 odvolání. Navíc skutečnost o demolici haly D1 vyšla najevo až na základě důkazu navrženého žalobcem. Tento návrh na dokazování původní žalovaný, kterým bylo tehdejší Finanční ředitelství v Ostravě, odmítl se zdůvodněním, že nemá žádný význam.

[6] Tvrzení společnosti A. C. s. r. o. je i v rozporu se svědeckou výpovědí jednatele společnosti S. CZ s. r. o. P. A., kterou učinil u tehdejšího Finančního úřadu v Hlinsku a která je zaznamenána v protokolu ze dne 19. 7. 2011. V této své svědecké výpovědi P. A. uvedl, že od žalobce jeho společnost zakoupila ocelovou konstrukci „15 na 42“, typ HARD, kde část žalobce dodal vlastní dopravou ze Znojma a část odváželi jejich dopravou, tj. společností S. CZ s. r. o. z H. K. a následně tuto konstrukci použili na výstavbu haly pro společnost L. m. v H. Hala byla řádně zkolaudována a předána. Současně s touto výpovědí předložil pan A. originál faktury č. X od žalobce za dodávku použité ocelové konstrukce 15 x 60 x 42 m. Správcem daně byla pořízena kopie této faktury a je přílohou protokolu.

[7] Správce daně nikdy tento prodej nezpochybnil. Společnost A. C. s. r. o. nemohla tedy demontovanou halu prodat do K. H. K., když tato hala byla prodána žalobcem společnosti S. CZ s. r. o. (tato skutečnost nebyla v průběhu daňového řízení zpochybněna a ztotožnila se s ní i soudy).

[8] Z uvedeného vyplývá, že žalobou napadené rozhodnutí o odvolání trpí vadou, kterou je zásadní rozpor mezi důkazy a tento rozpor nebyl žalovaným odstraněn.

[9] Původní výpověď jednatele společnosti A. C. s. r. o. R. K. a pozdější tvrzení společnosti A. C. s. r. o. jsou v rozporu i s výpovědí svědka J. H. (viz protokol ze dne 3. 5. 2012). V této výpovědi J. H. uvedl, že jeho přítel R. K. rozprodával objekty z místa, kde sídlil jeho autobazar a jedním z objektů byla i ocelová hala. J. H. zavolal žalobci, jestli má o tuto halu zájem a dále se pak žalobce podle J. H. domlouval s majiteli haly. Výpověď J. H. stejně jako výpověď jednatele společnosti S. CZ s. r. o. P. A. nasvědčují skutečnosti, že hala byla prodána žalobci tak, jak tvrdí a ten ji následně prodal společnosti S. CZ s. r. o. Tomu nasvědčuje i odpověď obchodní korporace I. H. K. ze dne 26. 1. 2016. Z této odpovědi vyplývá, že objekt haly D1 byl odstraněn původním nájemcem předmětných pozemků – společností A. C. s. r. o. Z žádných dokumentů nevyplývalo, že by společnost A. C. s. r. o. byla vlastníkem objektu haly D1 a vlastnictví haly D1 nepotvrdil ve své původní výpovědi ani jednatel společnosti A. C. s. r. o. R. K., který ve své výpovědi na otázku správce daně *„Víte, zda žalobce koupil halu, která byla demontovaná v Hradci Králové a od koho ji koupil?“* podal tuto odpověď: *„Nevím, od koho ji konkrétně zakoupil, pouze vím, že ji v areálu rozdělával a odvážel“*. Vlastníkem objektu haly D1 musel být tedy nějaký jiný subjekt (pravděpodobně R. s. r. o. nebo jiný subjekt).

[10] Žalobce v žalobě dále namítal, že žalovaný nerespektoval jeho právo na objektivně provedené dokazování vedoucí k řádně zjištěnému skutkovému stavu. Správce daně I. stupně předvolal jako svědka zaměstnance žalobce pana M. M., který pracoval pro žalobce v době přijetí zdanitelných plnění. Z jeho výpovědi vyplývá, že nepracoval přímo v Hradci Králové na demontáži haly, ale vzpomněl si, že na demontáži haly tam pracoval pan P. T. Na základě této výpovědi si žalobce uvědomil, že opravdu na demontáži haly pracoval v Hradci Králové brigádník P. T. a proto jej navrhl v rámci odvolacího řízení jako svědka k prokázání toho, že ocelová hala nebyla odvezena do kovošrotu, jak tvrdí společnost A. C. s. r. o. Vzhledem k tomu, že navrhovaný svědek P. T. pracoval na demontáži haly D1 v Hradci Králové, mohl přinést další případné důkazy. Žalovaný nejenže odmítnul jako důkaz jeho svědeckou výpověď, ale ještě žalobci vytkl a dával mu k tíži, že původně v řízení před správcem daně I. stupně svědek M. vypověděl, že v Hradci Králové s žalobcem nepracoval, ale vzpomíná si na jméno P. T., který pracoval v Hradci Králové a jezdil i do Kojetína. Z toho je zřejmé, že žalobce měl v té době současně několik akcí. Žalovaný přitom v bodě 42 napadeného rozhodnutí znovu žalobce upozornil na skutečnost, že na jeho bedrech leželo prokázání přijetí zdanitelného plnění uvedeného na dokladech č. X a č. X od dodavatele R. s. r. o. a tedy i navržený výsledek svědka P. T. by nepřinesl žádné nové skutečnosti ohledně přijetí zdanitelného plnění žalobcem od dodavatele R. s. r. o. Pan P. T. dosud jako svědek nevypovídal ani v rámci daňového řízení u správce daně I. stupně, ani v rámci odvolacího řízení. Žalovaný v daném případě předjímal, že by navržený důkaz ve formě svědecké výpovědi P. T. nepřinesl žádné nové skutečnosti ohledně přijetí zdanitelného plnění od dodavatele R. s. r. o. Na jedné straně žalovaný zdůraznil, že na žalobci leží prokázání přijetí zdanitelného plnění, ale na druhé straně mu to neumožnil. Žalovaný ve svém napadeném rozhodnutí konstatoval a současně nezpochybňoval, že žalobce předmětnou použitou ocelovou konstrukci prodal, tento prodej ve své daňové evidenci řádně vykázal a zdanil. R. s. r. o. byla řádně zapsána v obchodním rejstříku a registrována jako plátce DPH. Žalobce se osobně setkal s jednatelem společnosti R. s. r. o. panem V. Ch. a tip na koupi haly dostal od pana J. H., kterému to řekl jeho přítel, jednatel firmy A. C. s. r. o. pan R. K. – toho znal v té době žalobce osobně, protože od firmy, ve které byl jednatelem, kupoval pro své podnikání montážní plošinu na podvozku LIAZ. Přitom existují limity, které má daňový subjekt k dispozici při ověřování věrohodnosti svých dodavatelů (obchodní rejstřík, živnostenský rejstřík, registr plátců DPH, osobní kontakt, doporučení obchodního partnera apod.). K tomu již několikrát Nejvyšší správní soud judikoval, že nelze na daňový subjekt přenášet nedostatky státní správy ve věci zjištění neplnění si daňových povinností na straně dodavatelů, což se týká společnosti R. s. r. o. a jejího jednatele pana V. Ch., který byl pro správce daně nekontaktní. Žalobce upozornil na rozsudek Soudního dvora EU ze dne 20. 10. 2015 ve věci C – 277/14 a rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2015, sp. zn. 47 Af 15/2013. Žalobce v roce 2008, jehož se týká žalobou napadené rozhodnutí, podnikal již osmnáctým rokem a neměl určitě zájem zapojovat se vědomě do pochybných transakcí s nadměrným odpočtem DPH, protože měl vybudovanou síť obchodních kontaktů, o kterou by mohl přijít, a tak skončit se svým podnikáním. Navíc podle výsledků kontroly se nejednalo ani o fiktivní obchod, protože žalobce předmětné

zboží nakoupil a prodal a předmětné zboží fyzicky existovalo a toto zboží také zaplatil.

[11] Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** uvedl, že za stěžejní považuje to, že nezávisle na rozporech mezi jednotlivými výpověďmi svědků žádná z nich nepotvrzuje to, že by žalobce koupil předmětnou halu od společnosti R. s. r. o. Pan V., kterému zaslal žalobce finanční prostředky, které měl pan V. předat společnosti R. s. r. o. jako zálohu za předmětnou halu, uvedl, že společnost R. s. r. o. ani jejího jednatele pana V. Ch. nezná. Pan K., jednatel společnosti A. C. s. r. o., která měla areál v rozhodné době v pronájmu, uvedl, že nezná společnost R. s. r. o. ani jejího jednatele pana V. Ch. Pan J. H., který měl dle tvrzení žalobce žalobci předat kontakt na společnost R. s. r. o. též uvedl, že společnost R. s. r. o. ani jejího jednatele, pana V. Ch., nezná.

[12] Jednotlivé svědecké výpovědi se ohledně dalšího nakládání s předmětnou halou (tedy zda byla odvezena žalobcem do kovošrotu a později ji od žalobce zakoupila společnost S. CZ s. r. o.) shodují v tom smyslu, že žádný ze svědků, kteří měli dle žalobce potvrdit, že žalobce koupil předmětnou halu od společnosti R. s. r. o., společnost R. s. r. o. ani jejího jednatele nezná.

[13] Ačkoliv tedy žalovaný, resp. správce daně provedl důkazy, které žalobce navrhoval k prokázání svých tvrzení, nebyla jeho tvrzení ohledně nákupu ocelové haly od společnosti R. s. r. o. potvrzena ani jednou svědeckou výpovědí. Co se týká rozporů mezi jednotlivými výpověďmi či mezi výpověďmi a tvrzeními žalobce, které nyní žalobce klade k tíži žalovanému, je nutno připomenout, že žalobce měl právo účastnit se všech provedených svědeckých výpovědí, v rámci kterých mohl svědkům klást dotazy a tedy je s těmito rozpory konfrontovat. Pokud nyní žalobce namítá, že jsou tyto výpovědi v rozporu, bylo by namístě, aby minimálně navrhl, jakým způsobem by měly být tyto rozpory odstraněny. I kdyby rozpory byly odstraněny nebo alespoň zmírněny, nelze důvodně očekávat, že by se změnila jejich vypovídací hodnota ohledně potvrzení nákupu haly od společnosti R. s. r. o., když žádný z vyslechnutých svědků tuto společnost ani jejího jednatele neznal.

[14] Žalovaný již podrobně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že ani další žalobcem navrhované důkazy, tedy souhlas s odstraněním stavby, sdělení města Hradec Králové a společnosti I. H. K. a. s. žádným způsobem neprokázaly, že předmětnou halu vlastnila společnost R. s. r. o., a tedy že došlo k uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak je uvedeno na žalobcem předložených dokladech.

[15] K námitce žalobce, že z žádných dokladů nevyplynulo, že vlastníkem haly byla společnost A. C. s. r. o., žalovaný uvedl, že tato skutečnost ani není nikde v napadeném rozhodnutí konstatována. Pokud žalobce v žalobě uvedl, že majitelem haly byla pravděpodobně společnost R. s. r. o. nebo jiný subjekt, sám žalobce tedy v žalobě připustil, že společnost R. s. r. o. nemusela být nutně vlastníkem předmětné haly, a to i přesto, že žalobce tvrdil, že předmětnou halu koupil od společnosti R. s. r. o.

[16] K námitce ohledně výsledku svědka P. T. žalovaný uvedl, že žalobce v řízení před správcem daně uváděl, že předmětnou halu demontoval sám. Následně žalobce změnil své tvrzení v tom smyslu, že mu s demontáží pomáhal jeho zaměstnanec M. M. Teprve poté, co pan M. M. svou účast na demontáži popřel, začal žalobce tvrdit, že halu demontoval společně s panem P. T. Výše uvedený postup považoval žalovaný minimálně za nestandardní, kdy žalobce ohledně jedné skutečnosti (demontáže haly) již dvakrát změnil své tvrzení. Nelze se ani ztotožnit s námitkou žalobce, že si nemohl pamatovat, který zaměstnanec v kterou dobu kde pracoval, neboť minimálně pro účely pracovněprávní lze dle názoru žalovaného důvodně očekávat, že žalobce provede určitý přehled o tom, kdy a kde který jeho zaměstnanec vykonával činnost. Nabízí se i otázka účelnosti provedení navrhovaného výsledku svědka v tom smyslu, zda, pokud by bylo zjištěno, že se ani tento svědek nepodílel na demontáži haly, by žalobce opět změnil své tvrzení ohledně zaměstnance, který na demontáži haly pracoval a požadoval by další výsledek jiného zaměstnance.

[17] Žalovaný uvedl pro úplnost, že žalobce navrhl provést výsledek svědka P. T., aby potvrdil, že demontovaná hala D1 nebyla do kovošrotu odvezena. Žalobce přitom připomněl, že správce daně nezpochybnil, že byla hala dále prodána a tedy, že nebyla odvezena do kovošrotu. Žalovaný po žalobci požadoval, aby v průběhu řízení prokázal, že halu koupil od deklarovaného plátce daně z přidané hodnoty, tedy od společnosti R. s. r. o., přičemž navržené výsledky svědků, kteří by měli vypovídat o uskutečnění demontáže, odvozu a montáže ocelové haly, by nepřinesly žádné nové skutečnosti ohledně přijetí zdanitelného plnění žalobcem od dodavatele R. s. r. o. a tedy by jejich prostřednictvím žalobce neunesl důkazní břemeno prokázání, že halu koupil od společnosti R. s. r. o.

[18] Podle žalovaného není pravdivé tvrzení žalobce, že žalovaný po něm požaduje, aby prokázal přijetí zdanitelného plnění, ale zároveň mu to neumožnil. Správce daně v průběhu daňového řízení nemá povinnost provést veškeré navrhované důkazy za předpokladu, že jejich provedení nebude mít v daňovém řízení žádnou relevanci a že tento svůj postup dostatečně odůvodní. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svém názoru, že žalobcem navrhované důkazy by nedokázaly vyvrátit pochybnost ohledně naplnění podmínek pro nárok na odpočet daně, což dostatečně odůvodnil v napadeném rozhodnutí, a proto nepostupoval nezákonně, když tyto důkazy odmítl provést.

[19] K námitce žalobce, že se nejednalo o fiktivní obchod, neboť předmětná hala fyzicky existovala a byla žalobcem koupena a následně prodána dál, žalovaný uvedl, že důvodem pro neuznání odpočtu daně nebyla skutečnost, že by se žalovaný domníval, že se žalobce účastní podvodu na dani z přidané hodnoty, ale to, že žalobce neprokázal naplnění podmínky pro nárok na odpočet daně spočívající v nákupu předmětného zboží od plátce daně z přidané hodnoty. Nad rámec žalovaný podotkl, že i v případě transakcí, které jsou stíženy podvodem na dani z přidané hodnoty, se často jedná o skutečně existující a reálně prodávané zboží. Závěrem žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který opakovaně vyslovil, že nelze na daňové subjekty přenášet nedostatky ve správě daní jejich dodavatelů.

K tomu žalovaný zdůraznil, že v průběhu daňového řízení nebyla k tíži žalobci skutečnost, že společnost R. s. r. o. není pro správce daně kontaktní a neplní své daňové povinnosti. Nekontaktnost společnosti R. s. r. o. ztížila žalobci unesení důkazního břemene, kdy tak nebylo možné, aby uskutečnění zdanitelného plnění potvrdil přímo jeho dodavatel. Bylo pak na žalobci, aby navrhl jiné důkazy, které by koupí haly od této společnosti mohly prokázat. Není možné rezignovat na požadavek prokázání naplnění podmínek pro uplatnění odpočtu pouze proto, že dodavatel tvrzeného uskutečnění zdanitelného plnění je pro správce daně nekontaktní.

[20] Žalovaný shrnul, že ačkoliv bylo provedeno rozsáhlé dokazování a byl žalobci poskytnut dostatečný prostor pro prokázání toho, že předmětná zdanitelná plnění byla uskutečněna právě společností R. s. r. o., žalobce své důkazní břemeno neunesl, neboť žádný z provedených důkazů žalobcova tvrzení nepotvrdil.

[21] Žalobce **v replice** k vyjádření žalovaného uvedl, že svědecké výpovědi jednatele společnosti A. C. s. r. o. pana R. K. jsou zcela odlišné. V jedné výpovědi tvrdil, že neví, od koho žalobce halu koupil, že si jen nepamatuje, že ji žalobce rozebral a odvezl. Měl jen předat žalobci klíče od areálu, kde hala stála. Takové tvrzení R. K. nemůže obstát, protože pokud měla společnost, jejímž byl jednatelem, povinnost odstranit halu z areálu, kde měla pronajaté pozemky, tak musel jako jednatel vědět, jakým způsobem byla odstraněna, tedy přinejmenším komu byla prodána, nebo jak byla likvidována. Ve své druhé výpovědi R. K. uvedl, že předmětnou halu D1 nechal demontovat žalobcem a následně ji prodal do kovošrotu, což se opět nezakládá na pravdě, protože žalobce ji koupil od společnosti R. s. r. o., demontoval ji a prodal společnosti S. CZ s. r. o. Přitom žalovaný tento prodej nezpochybnil. Žalobce podotkl, že jedna výpověď R. K. byla podána v době, kdy žalobce neměl informace o demoličním výměru na likvidaci objektů a z něj vyplývající skutečnosti – tj. že objekt haly označený D1 má být odstraněn původním nájemcem pozemků, tedy společností A. C. s. r. o. Jiná výpověď R. K. byla podána v době, kdy už žalobce věděl o existenci demoličního výměru a povinnosti společnosti A. C. s. r. o. odstranit objekt haly označený jako D1.

[22] Žalobce v replice namítal, že žalovaný nepožadoval žádné vysvětlení k tomu, proč se výpovědi vztahující se ke způsobu odstranění objektu haly D1 tak zásadním způsobem od sebe liší a navíc jsou podloženy dokladem, který nemá žalobce vůbec ve své evidenci a nikdy takový doklad nevystavil a ani podle způsobu likvidace haly D1, tj. demontáže není zřejmé, že by měla být odvezena do kovošrotu. Žalobce považoval uvedený rozpor ve výpovědích za zásadní, protože ukazuje na skutečnost, že A. C. s. r. o., odstranil předmětnou halu D1 tak, že ji prodal pravděpodobně společnosti R. s. r. o. a ta ji prodala žalobci.

[23] S uvedenou problematikou souvisí i návrh na svědeckou výpověď svědka P. T., bytem v obci N., S. u R. ve Slovenské republice. Není pravdivé tvrzení žalovaného, že návrhem tohoto svědka žalobce neustále mění své výpovědi. Jméno navrženého svědka se objevilo až při výslechu svědka M. M., který si vzpomněl, že na demontáži haly D1 v Hradci Králové pracoval jako mistr pan P. T. Vzhledem k tomu, že žalobce měl v té době více demontáží a staveb v rámci ČR, např.

v Přerově, nevzpomněl si hned na svědka P. T., a proto jej neuvedl v rámci dokazování před správcem daně I. stupně. Protože P. T. pracoval jako mistr demontáže haly objektu D1 v Hradci Králové po celou dobu této demontáže, mohl slyšet a vidět skutečnosti, které by mohly objasnit, od koho byla hala D1 žalobcem koupena, popřípadě skutečnosti, které by mohly vést k objasnění okolností spojených s prodejem haly D1 žalobci. Žalovaný nemůže předjímat, jak by svědek vypovídal, aniž by jej vyslechl. Okolnosti vedoucí ke správnému stanovení daňové povinnosti žalobce by měly být zjištěny co nejpřesněji a nejúplněji.

[24] K dané problematice žalobce dále uvedl, že při sjednávání obchodu s firmou R. s. r. o. postupoval s obvyklou opatrností a obezřetností. Firma R. s. r. o. byla v době koupě objektu haly D1 zapsána v obchodním rejstříku, byla registrována jako plátce DPH a žalobce halu demontoval v areálu, kde měla pronajaté pozemky společnost A. C. s. r. o., jejíhož jednatele pana R. K. znal žalobce osobně z předchozí obchodní spolupráce, a proto neměl pochybnosti o daném obchodním případě, který uzavřel s firmou R. s. r. o. Navíc to byl pan R. K., který žalobci předal klíče od areálu, aby mohl provést demontáž a odvoz haly D1 z areálu ve W. ulici v H. K. Bez znalosti kupujícího i prodávající neumožní třetí osobě jen tak vstup do prostor, které má svěřené. Žalobce tedy jednal v dobré víře, že prodávajícím je firma R. s. r. o. V oboru, kterým je nákup a prodej kovových hal je běžné, že se tyto haly prodávají přes překupníky nebo zprostředkovatele.

[25] Je nepochybné, že žalobce doložil nákup haly D1 od firmy R. s. r. o. řádným daňovým dokladem, dále doložil, že přijaté zdanitelné plnění uhradil a předmět zdanitelného plnění použil pro své zdanitelné plnění, což nebylo správcem daně I. stupně ani žalovaným zpochybněno, ale naopak opakovaně potvrzeno.

[26] Žalovaný neprokázal, že by žalobce věděl o tom, že firma R. s. r. o. je nekontaktní a že si neplní své daňové povinnosti ani v průběhu daňového řízení. Nevyšlo najevo, že by žalobce měl o těchto skutečnostech nějaké povědomí. Žalobce nemohl tyto informace ani žádným způsobem zjistit z dostupných registrů. Přitom vycházel i ze skutečnosti, že obchod s firmou R. s. r. o. proběhl, byl řádně uhrazen a nakoupený předmět zdanitelného plnění byl prodán dalšímu odběrateli (S. CZ s. r. o.), který tuto skutečnost potvrdil. Žalobce trvá na tom, že správce daně ani odvolací orgán nemohou přenášet k jeho tíži nedostatky, které jsou na straně orgánů finanční správy, která nebyla schopna včas zjistit, že si firma R. s. r. o. neplní své daňové povinnosti. V době, kdy se zdanitelné plnění uskutečnilo, navíc neexistoval ještě institut „nespolehlivého plátce DPH“. Žalobce v tomto směru odkázal na závěr judikatury Soudního dvora EU, podle jejíhož výkladu nelze odmítnout nárok na odpočet DPH jen proto, že plátce předložil pouze daňový doklad (rozsudek ze dne 21. 6. 2012 ve spojené věci C-80/11 a C-142/11 M. a D.). Dále žalobce odkázal na rozsudek Krajského soudu v Praze sp. zn. 47 Af 15/2013 – 59 ze dne 18. 12. 2015 a na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 8 Afs 59/2013 – 33.

[27] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání

rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 11. 4. 2016.

[28] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že společnost I. H. K. a. s. (dříve A., a. s.) na výzvu správce daně dne 27. 1. 2016 sdělila, že realizovala stavbu „Parkovací dům KATSCHNERKA Hradec Králové“, jejíž součástí bylo i odstranění původních staveb, s výjimkou haly D1, která byla odstraněna původním nájemcem A. C. s. r. o., o čemž byl sepsán příložený protokol. Součástí příloh je potvrzení společnosti A. C. s. r. o. ze dne 8. 4. 2008 o tom, že A. C. s. r. o. rozebrala a odvezla do kovošrotu montovanou halu v areálu ve W. ulici v H. K. Celková hmotnost byla 20 t. Přiložena je faktura vystavená jménem žalobce č. X ze dne 31. 3. 2008 na „demontáž haly a odvoz materiálu“. Přiložen je dále daňový doklad č. X, vystavený společností A. C. s. r. o., kdy A. C. s. r. o. fakturuje K. H. K. dodávku těžkého železa v množství 20 t.

[29] V podání ze dne 23. 3. 2016 se žalobce k provedenému dokazování vyjádřil a namítl, že žalobce neeviduje žádnou fakturu č. X ze dne 31. 3. 2008 vystavenou společností A. C. s. r. o. za demontáž haly a odvoz materiálu a nikdy takovou fakturu nevystavil. Žalobce používal v roce 2008 pro faktury jednotnou číselnou řadu (28001, 28002 atd.). Správce daně provedl kontrolu účetnictví žalobce a žádnou takovou fakturu v účetnictví nenalezl. Na demontáži haly pracoval v Hradci Králové jako vedoucí demontáže pan P. T., jehož výslech žalobce navrhl a jehož přítomnost u demontáže potvrdil při výslechu zaměstnanec žalobce pan M. M. Zástupce A. C. s. r. o. ve své svědecké výpovědi u Finančního úřadu v Hradci Králové neuvedl, že by hala D1 byla prodána do kovošrotu a nepředložil žádný listinný důkaz. Žalobce halu demontoval a prodal ji společnosti S. s. r. o., jak již bylo v předchozím řízení prokázáno (výpovědi jejího jednatele). Halu pro S. s. r. o. montoval F. M. ze Š., proto žalobce navrhl jeho výslech. Žalobce podniká v oboru demontáží a prodeje hal a ocelových konstrukcí přes 20 let. Pokud se hala demontuje, tak se neprodává do kovošrotu, nebylo by to ekonomické. Pokud se taková hala prodává do kovošrotu, tak si ji firma, která vykupuje kovový odpad, demontuje sama. Tvrzený postup A. C. s. r. o. se jeví jako nelogický v tom, že si nechá rozebrat halu, zaplatí dodavatelské firmě za demontáž a odvoz do kovošrotu a tím výrazně sníží výtěžek z prodeje odpadu, když mohla likvidaci haly přímo svěřit společnosti zabývající se výkupem kovového odpadu, což je běžná praxe. Ocelová hala, kterou žalobce demontoval a prodal S. s. r. o., měla rozměr 15 x 30 m a hmotnost 14 t. Když žalobce demontoval uvedenou halu, vedle byla již demontovaná hala o rozměrech 18 x 30 m a hmotnosti 17 t. Tuto halu žalobce nedemontoval, ale zakoupil od společnosti R. s. r. o. v rozebraném stavu a odvezl ji na svůj náklad do Šumperka. K podání žalobce doložil fakturu přijatou od společnosti R. s. r. o. ze dne 31. 3. 2008. Dokazování provedené při kontrole správce daně nezpochybnil.

[30] V napadeném rozhodnutí žalovaný obšírně popsal provedené řízení a dokazování a citoval z judikatury. K věci samotné na jedné straně aproboval postup a skutkové a právní závěry z dokazování provedené při kontrole v řízení před podáním první žaloby, na druhé straně k dalšímu řízení toliko konstatoval nová zjištění a dodal, že „žalobce halu D1 pouze demontoval a odvezl materiál, jak uvedla

společnost I. H. K., a. s.“ a že z provedeného dokazování „nelze seznat, jakým způsobem a zda vůbec byl dodavatel žalobce, společnost R. s. r. o., angažován v prodeji této použité ocelové konstrukce žalobci, když výše uvedené svědčí o opaku. Dodavatel R. s. r. o. nemohl žalobci prodat použitou ocelovou konstrukci tak, jak je uvedeno na daňových dokladech č. X a č. X, neboť materiál z této konstrukce sám žalobce odvezl do kovošrotu a vyúčtoval tuto službu zadavateli zakázky“ (bod 33). Další doplnění dokazování (sdělení statutárního města Hradec Králové o existenci a průběhu stavby) nepřineslo zjištění, která by napomohla k objasnění věci. K návrhu na dokazování výsledky svědků P. A. (za S. s. r. o.), zaměstnance P. T. a F. M., který montoval halu pro S. s. r. o. žalovaný uvedl, že na žalobci leží důkazní břemeno k prokázání svých tvrzení a navržené výsledky svědků by nepřinesly nové skutečnosti k tomu, zda halu dodala žalobci R. s. r. o. Žalovaný uzavřel, že žalobce neunesl důkazní břemeno a nárok na nadměrný odpočet na dani neprokázal.

[31] Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

[32] Hlavní spornou otázkou při prokázání nároku na nadměrný odpočet v dané věci je, zda žalobce nabyl halu určenou k demolici právě od společnosti R. s. r. o., jak žalobce tvrdí. Nebylo sporu o tom, že hala určená k demontáži existovala, žalobce ji nakoupil a jak s ní dále nakládal. V dalším řízení však správce daně skutkový stav dalším dokazováním nepostavil na jisto, ani nevyjasnil nedostatečně zjištěné skutečnosti. Naopak, vyvstaly rozpory, které žalovaný vůbec nevyjasnil. V posuzovaném případě především zůstalo neprokázáno, zda žalobce předmětnou halu D1 nabyl právě od tvrzeného dodavatele, příp. ji vůbec od něj nemohl nabýt anebo ji nabyl od někoho jiného. Výsledek jednoho svědka P. T., který by mohl být klíčový, nebyl vůbec proveden. Výsledek druhého klíčového svědka R. K., jednatele A. C. s. r. o., k vyjasnění jeho zcela protichůdných svědectví taktéž nebyl vůbec proveden. A to přesto, že R. K. vypovídal v roce 2012, že neví, od koho žalobce halu koupil a v roce 2016 je správci daně dodáno (společností I. H. K., a. s.) písemné prohlášení R. K. ze dne 8. 4. 2008, že stejnou halu (20 t) rozebral a odvezl do kovošrotu; k tomu přiložil daňový doklad č. X ze dne 14. 3. 2008, vystavený K. H. K., že od společnosti A. C. s. r. o. přijal 20 t těžkého železa). K těmto dokladům byl ovšem přiložen další doklad, faktura č. X ze dne 31. 3. 2008, vystavená údajně žalobcem společností A. C. s. r. o. za demontáž haly a dovoz materiálu.

[33] Žádným důkazem anebo řetězcem důkazů nebylo prokázáno, že žalobce halu od společnosti R. s. r. o. v žádném případě nemohl nakoupit. Takovým důkazem dle soudu nemůže být ani faktura FAV č. X ze dne 31. 3. 2008, vystavená společností A. C. s. r. o. za demontáž haly a odvoz materiálu. Této faktuře kladl v řízení předcházejícím vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný, dle svých úvah v tomto rozhodnutí obsažených, stejnou váhu, jako výsledku jednatele společnosti A. C. s. r. o. pana R. K. u finančního úřadu v roce 2012. Zjevný a jednoznačný rozpor mezi těmito důkazy správce daně nijak neodstraňoval a neodstranil ani nevysvětlil. Žalovaný vzal taktéž za prokázané skutečnosti z listin dodaných jako součást odpovědi I. H. K. dne 27. 1. 2016, ale již nevysvětlil, proč náhle zcela nepřihlíží k dokazování provedenému výsledkem jednatele A. C. s. r. o. pana R. K. v roce 2012 k dalším souvisejícím důkazům.

[34] Již jen z laického pohledu na podpis žalobce na písemnostech ve správním (a soudním) spise a na faktuře č. FAV č. X ze dne 31. 3. 2008 (vystavené společností A. C. s. r. o. za demontáž haly a odvoz materiálu) je na první pohled zjevné, že nejde o shodný podpis žalobce. Přitom žalovaný tuto fakturu považuje za klíčový důkaz, resp. jeden z klíčových důkazů. A to i tehdy, když je v rozporu s důkazem podaným shodným jednatelem shodné společnosti (výslech pana R. K., jednatele A. C. s. r. o. z roku 2012). Dále je tato faktura v příkrém rozporu s tvrzením žalobce a následným zjištěním správce daně, že taková faktura se v účetnictví žalobce nenachází. A dále je tato faktura zcela v rozporu se svědeckými výpověďmi S. s. r. o. (jednatele P. A.) a zprostředkovatele pana J. H.

[35] Žalovanému vysvětlil v projednávané věci Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7. 8. 2015, č. j. 5 Afs 180/2014 – 21, že daňový doklad je pouze formálním důkazem završujícím hmotně právní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Žalovaný však postupoval v dalším řízení v rozporu s tímto názorem i zákonným ustanovením (§ 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, zejména odst. 5) a jeho smyslem a jako nejdůležitější a nepochybný důkaz vzal fakturu č. X ze dne 31. 3. 2008, přestože tato listina vzbuzuje pochybnosti na první pohled (podpis žalobce, číselná řada dokladu, tvrzená absence v účetnictví, jak namítl žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí atd.).

[36] Ohledně návrhu žalobce na důkaz svědeckou výpověď P. T., který byl vedoucí demontáže předmětné haly, soud shledal, že se s ním žalovaný nevypořádal za dané situace dostatečně. Žalovaný v posuzovaném případě za dané situace nedokončeného dosud rozporného dokazování nemůže hodnotit výpověď významného svědka, aniž by ji provedl a zdůvodnil, že důkaz je nadbytečný. Přitom sám žalovaný uzavřel řízení tak, že nebyl zjištěn skutkový stav dostatečně (bod 33 napadeného rozhodnutí). Žalovaný uvedl, že důkaz se k věci nevztahuje (jmenovitě jen uvedl, že výslech nepřinese nic nového, a to uvedl i přesto, že žalobce tvrdil, že pan P. T. byl vedoucím demontáže haly v Hradci Králové). Navíc žalobce jasně uvedl, k čemu má svědecká výpověď sloužit, co se jí má prokázat.

[37] Ačkoli ohledně zjištění jednatele společnosti R. s. r. o., pana Ch., finanční orgány učinily v předcházejícím řízení všechny potřebné kroky, za dané procesní situace je třeba aktuálně opětovně zjistit, zda není možné jeho výslech k věci provést. Jinými slovy, vzhledem k plynutí času se změnila situace natolik, že by nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, pokud by pokus o výslech tohoto nejdůležitějšího svědka nebyl proveden opětovně. To ovšem za situace, že nebude skutkový stav postaven najisto jiným způsobem.

[38] Soud uzavírá, že skutkový stav nebyl dostatečně zjištěn a žalovaný nedostal naplnění zásady podle § 8 odst. 1 a povinnosti podle § 92 odst. 2 daňového řádu (přihlédnout ke všemu, co vyšlo v řízení najevo; zjistit co nejúplněji skutečnosti rozhodnuté pro správné zjištění a stanovení daně). Žalobce navrhl shora citované důkazy, žalovaný je odmítl, aniž by správně dospěl k závěru, že jde o důkazy

nadbytečné, nemající vztah k věci či vypovídací hodnotu a ještě dal žalobci k tíži, že neunesl důkazní břemeno. Takový postup a úvahy žalovaného vedly k závěru soudu o nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

[39] V dalším řízení je třeba provést dokazování tak, aby mezi jednotlivými důkazy nebyly rozpory, které zůstanou zcela nevyjasněny, aby správce daně přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo a zjistil co nejúplněji skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně. Především je třeba vyslechnout jako svědky P. T. a R. K. (a odstranit rozpory mezi jeho písemným prohlášením ze dne 8. 4. 2008 a jeho svědeckou výpovědí z roku 2012), učinit opětovně pokus o výslech svědka Ch. (jednatele R. s. r. o.) a prověřit věrohodnost výše specifikované faktury č. X ze dne 31. 3. 2008, vystavené údajně žalobcem, příp. provést další dokazování dle potřeby a uvážení správce daně.

[40] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle nějž má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobce ve výši 11.228 Kč spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a dále v odměně za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 6.200 Kč za dva provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsání žaloby [odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT], a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 1.428 Kč (tj. 21 % z částky 6.800 Kč), neboť zástupce žalobce je plátcem uvedené daně.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 13. 6. 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu